

گرامی باد چهل ونهمین سالگرد حماسه سپاهکل

درده سیاه ۱۳۴۰ که استبداد و خفقان آریامهری برگستره ایران سایه افکنده بود و صدای هرآزادیخواهی درگلو خفه میشد و هرگونه تشکل و تحزب و تجمع اعتراضی را با سرکوب بی رحمانه جواب میدادند و زندان و شکنجه و اعدام به رویه معمول دستگاه ستم گر و استثمارگر حاکم بدل شده بود، عده ای از جوانان کمونیست با جمع بندی از وضعیت اقتصادی و سیاسی جامعه و تدوین تئوری مبارزه مسلحانه ، سرانجام در ۱۹ بهمن ۱۳۴۹ با حمله به پاسگاه ژاندارمری سپاهکل ، آغاز مبارزه مسلحانه علیه رژیم شاه و کل نظام ارتجاعی حاکم بر ایران را اعلام نمودند.

هدف از دست زدن به مبارزه مسلحانه نه فقط درهم شکستن توهم قدر قدرتی طبقه حاکم و شکستن جو ترس و سکوت حاکم برجامعه بود، بلکه ارتقاء سطح آگاهی، تشکل و توانائی کارگران و زحمتکشان در مبارزه با رژیم ستم شاهی بمنظور پایان دادن به ستم استثمارنیز بود.

اقدام انقلابی چریکهای فدائی خلق، بسیار سریع تر از آن که پیشبینی میشد، جامعه را دگرگون کرد و جو سکوت و ناامیدی را به جوی پرشور ، انقلابی و امیدوار به پیروزی تبدیل کرد. چند سالی از حماسه سپاهکل و آغاز مبارزه مسلحانه نگذشته بود که به رغم شهادت بسیاری از رفقا در زیر شکنجه و میدانهای نبرد و تیرباران ، آموزه های اقدام انقلابی آنان درخیزش توده ای و قیام قهرآمیز بهمن ۵۶ تبریز به شعله ای تبدیل شد که به فاصله کمتر از یکسال سراسر ایران را فراگرفت و در ۲۲ بهمن ۵۷ با قیام مسلحانه رژیم ستم شاهی را به گور سپرد.

اکنون درشرایطی به استقبال چهل ونهمین سالگرد حماسه سپاهکل و آغازمبارزه مسلحانه و پایه گذاری جنبش نوین کمونیستی ایران می رویم که جنبشهای اعتراضی درکشور درحال گسترش است. سطح آگاهی و بیداری زحمتکشان و نیروهای پیشرو جامعه نسبت به عوامل اصلی ستم و استثمار و زورسرکوب ، درشعارها و مطالبات انقلابی و مبارزه و مقابله دلیرانه درکارخانه ها و خیابان ها تبلور مییابد. خیزشهای عظیم توده های زحمتکش مردم درآبانماه که با کشتار بی رحمانه نیروهای سرکوبگر مواجه شد، علیرغم حوادث و اتفاقات بعدی و تلاش رژیم برای به حاشیه راندن آن، اما دردیماه دراعتراضات دانشجویان و جوانان ادامه یافت . فشاراقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی، تشدید استثمار و بیکاری و ننداری توده های زحمتکش ازیکسو و و دزدی و فساد ، رانت خواری و ثروت اندوزی مافیای قدرت و ثروت ازسوی دیگر، خشم و انزجار توده های مردم را آنچنان افزایش داده است که با هر جرعه ای به انشای فروزان تبدیل میشود. با این حال بیش ازچهل سال است که رژیم حاکم همچون دهه چهل از تشکل و تحزب کارگران و زحمتکشان و عناصر پیشرو مرفقی جامعه باتوسل به سرکوب و زندان و اعدام ممانعت بعمل میاورد و توده های بپا خواسته در فقدان یک سازمان انقلابی پرلتری سراسری ، رزمنده و توانا، مشکلات و موانع زیادی را تجربه میکنند.

اما نباید فراموش کرد که خیزش توده های زحمتکش مردم ، به تنهایی و بدون تشکل و آگاهی طبقه کارگر و به میدان آمدن این طبقه قدرتمند برای سرنگونی نظام سرمایه داری حاکم بر ایران ، رسیدن به آزادی و حق تعیین سرنوشت امکانپذیر نمیباشد. همانطور که درگذشته نیز تجربه کردیم ، هرچند در نتیجه رزم دلاورانه چریکهای فدائی خلق و قیام شکوهمند بهمن ماه رژیم شاه سرنگون شد ، اما باز هم برای

چندمین بار بورژوازی ایران درسازش با امپریالیسم وارتجاع داخلی قدرت سیاسی را درچنگ خود حفظ کرد وبا تلفیق دین ودولت یکی از ارتجاعی ترین روبنای سیاسی را برجامعه ما حاکم نمود.

اینک که ۴۹سال از حماسه سیاهکل و۴۱سال از قیام خونین توده های مردم سپری میشود،رژیم جمهوری اسلامی دربحرانهای عدیده خودگرفتار است وباخیزشهای عظیم توده ای روبرواست که اشکارا خواستار سرنگونی آن هستند .رژیم مشروعیت خودرا نه تنها درمیان توده های متوهم از دست داده است، بلکه با تشدید تضادهای درونی و ریزش نیروهای خودی نیز مواجه است.رژیم جمهوری اسلامی درکشمکش با امپریالیسم آمریکا که خوددرپی تسلط برمنطقه ودرضدیت با منافع توده های زحمتکش مردم است،تلاش میکند لاینحل ماندن بحرانهای داخلی و فشار اقتصادی و سیاسی برتوده های زحمتکش مردم را با عوامل خارجی مرتبط کرده و سرکوبگری درداخل را توجیه کند .اما کیست که نداند هرروی این رژیمهای جهنمی درسرکوب وکشتار جنبشهای انقلابی و ساکت کردن توده های مردم زینفع اند.برای همین بنیانگذاران سیاهکل نیز بدرستی اعلام کردند که مبارزه علیه امپریالیسم ازمبارزه علیه سرمایه داری جدانیست و همانطوریکه مبارزه علیه سرمایه داخلی جداازمبارزه علیه امپریالیسم نمیباشد. درچهلمین نهمین سالگرد حماسه سیاهکل بکوشیم اذدرسها وتجارب گذشته و ازنقاط قوت وضعف خویش بیاموزیم تا ازتکراراشتباهات وانحرافات گذشته پرهیز نموده وبرای تحقق آرمانهای سوسیالیستی وانسانی که از حماسه سیاهکل تاکنون هزاران انسان برای تحقق آن جان فداکرده اند ،متحد ومنتشکل شویم.

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست برآن است که بدون تجهیز توده های کارگر وزحمتکش به سلاح آگاهی و تشکل ،جنبشهای اجتماعی باخطرات زیادی مواجه بوده وخوهند بود. ما درپی گیری مشی انقلابی بنیانگذاران سازمان مبنی بر تلاش جهت رفع پراکندگی وایجاد زمینه های نظری وعملی اتحاد نیروهای پیشروجامعه از هیچ کوششی فروگذارنکرده ونخواهیم کرد .بویژه درشرایط کنونی اتحاد صفوف فدائیان کمونیست میتواند گام مهمی درراه وحدت و همکاری نیروهای انقلابی درون جامعه ونیز گامی درجهت اتحاد تمام نیروهای انقلابی وپیشرو جامعه دریک جبهه انقلابی باشد.

به یاد داشته باشیم که سالگرد حماسه سیاهکل وقیام تاریخی ۲۲ بهمن انجام وظایف و پیگیری اهدافی را به ما گوشزد میکنند که هزاران رفیق ما وده ها هزار انسان آزادیخواه وسوسیالیست برای تحقق شان جان باخته اند . اهدافی که ازآسمان نازل نشده اند بلکه انسانی ترین ومبرمترین خواست ها و آمال و آرزوهای کارگران ،زنان ، جوانان ، دانشجویان ، روشنفکران و بطور کلی نیروی کار وزحمت جامعه ما هستند که بوسیله مافیای قدرت وثروت انکار و سرکوب میشوند.

بیانید به مناسبت این دو روزتاریخی ۱۹ و ۲۲ بهمن، یاد وخاطره همه جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم را گرامی داریم واز تجربیات نسل های گذشته درجهت تحکیم صفوف خود و گسترش مبارزه برای سرنگونی رژیم ارتجاعی حاکم ورسیدن به جامعه ای عاری از ستم استثمار وزور وسرکوب استفاده کنیم.

گرامی باد یادجان باختگان حماسه سیاهکل و قیام خونین بهمن ماه

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران برقرارباد جمهوری فدراتیو شورائی ایران
-زنده باد سوسیالیسم

-سازمان اتحاد فدائیان کمونیست ۱۷ بهمن ۹۸